

B. DRAGANOVIĆ

TAJNA DRUŽBA

MASONERIJA
ŽIDOVSTVO
MARKSIZAM



NAKLADNA KNJIŽARA VELEBIT ZAGREB
1942

SADRŽAJ:

RASKRINKANA TAJNA	3
KAKO SU POSTALE LOŽE	4
U LONDONU	6
ŠARENILO STUPNJEVA	8
PRIMANJE U LOŽU	9
LAŽI O VRLINAMA	13
MASONI U SLUŽBI ENGLESKE	14
CRVENE REVOLUCIJE	15
STRAŠNA PRISEGA	18
ŽIDOVI I MASONI	19
TRI OTROVA	20
BROJEVI GOVORE	22
BEZ SCHWARZA — NIŠTA	24
PRIMJER RUSIJE	25
MASONI I ŽIDOVİ	27
DOŠAO JE ČAS OBRAČUNA	29
U SPONAMA TALMUDA	34
NEKOLIKO ŽIDOVA-MASONA I KOMUNISTA	38
ŽIDOVİ OSNIVAČI LOŽA U HRVATSKOJ	40
LOŽA »LIBERTAS«	40
LOŽE »PERUN«, »NEPTUN«, »R. BOŠKOVIĆ«	41
IZDANJA NAKLADNE KNJIŽARE VELEBIT	42

Autor Dragan Bublić (pseudonim B. Draganović)
Tiskara »Ustaša«, Zagreb, Berislavićeva ulica 10
1942. god.

RASKRINKANA TAJNA

U proljeće 1942. bila je u Osijeku priredjena protuslobodnozidarska izložba. Osijek je imao do pred uskrsnuće Nezavisne Države Hrvatske ložu »Budnost«, u kojoj se je sastajalo pedesetak masona, ili slobodnih zidara, na tajne noćne sjednice. Izložba je radi toga pobudila u čitavom istočnom dijelu Hrvatske veliko zanimanje. Prije se je naime mnogo slušalo o slobodnim zidarima; govorilo se, a moglo se i ponekad pročitati, da je to »veleopasna mračna družba« — kako reče Strossmayer. Izložba je radi toga imala velik uspjeh, mnogo se svijeta upoznalo s »tajnama« slobodnih zidara, koji su i u Osijeku, — kao u Zagrebu, Karlovcu, Splitu i Sarajevu, — nastojali zavladati javnim životom. O tome, da se na društvenoj ljestvici popnu do najvišeg stupnja i da otuda pomažu »braću« i vrše promičbu neke svoje »nauke«, u hrvatskoj sredini mogu se naći dokazi na sve strane. I hrvatsko je novinstvo u obnovljenoj i samostalnoj državi posvetilo osobito pažnju i tome t. zv. masonskom pitanju, osvijetlivši ga sa sviju strana. I što se vidjelo? S ispravama u ruci dokazalo se, da su ti slobodni zidari za narod i narodnu budućnost doista vrlo opasna tajna družba.

Osječka izložba, koja je otvorila vrata lože »Budnost«, omogućila je uvid u »hram« masonske tajne družbe, odkrila je mnogo toga o čemu se samo naslućivalo, a nije se točno moglo znati, jer je jedna od prvih masonske dužnosti: čuvanje družbine tajne.

U toj izložbi prije svega udarila je u oči uska povezanost slobodnog zidarstva s medjunarodnim židovstvom i pogubnim komunizmom. Pojedini predmeti, koji su se nalazili u svakoj loži, spadaju u imovnik i svake židovske sinagoge. Na vrhu medjunarodne masonske ljestvice stajali su Židovi, obično oni isti, koji su vodili, ili vode medjunarodni komunizam.

Masonerija je kao medjunarodna tajna organizacija, služeći probitcima židovstva i širenju rastročnoga marksizma, rasplela mreže u svima zemljama svijeta, pa je udarila tabor i u većim hrvatskim gradovima. Sve je išlo po programu da se rastruje čitav svijet, da bi Židov mogao zgrtati zemaljsko blago. U tom cilju privukla je loža i neke krunjene glave, predsjednike republika, književnike i umjetnike, glavne predstavnike glavniciarstva, a kad je Marks utemeljio komunističku nauku — i predstavnike medjunarodnoga marksizma. Uzela je od njih

strašnu prisegu čuvanja tajne. I tako sputani, milijuni masona na diljem kontinenata udjoše u službu Cionskih mudraca, ili tajne židovske nadvlade, koja je imala sve narode svijeta podrediti Izraelu.

U doba liberalizma i demokracije slobodno zidarske su lože proživljavale svoje zlatne dane. Ali kad je došlo do obračuna s liberalizmom i demokracijom, kad se probudila mlada nacionalistička Evropa, u ložama su milom ili silom ugašena svjetla, a slobodni se zidari razbjegaše, ostavljajući tragove svoga pogubnoga rada i dokaze o službi medjunarodnom židovstvu. Ovi su se tragovi vidjeli i u napuštenoj osječkoj masonskoj loži »Budnost«.

Nacionalistička, ustaška Hrvatska, — zbrisala je sve tajne organizacije, pa i ložu, tu školu bezboštva, komunizma i tvornicu umjetnih Židova. A Zašto je do toga moralo doći, vidjet ćemo iz raspravljanja o postanku, razvitku i pogubnom djelovanju tajne medjunarodne slobodnozidarske družbe.

Kako su postale lože

Prema povijesnim ispravama slobodno zidarstvo se razvilo iz ceha pravih zidara i graditelja, koji su od VIII. stoljeća putovali Evropom podižući gotske bazilike. S vremenom je taj obrtnički ceh izgubio svoj prvobitni značaj, jer su ušle u članstvo osobe drugih zanimanja. Ali su nazivi alata gradjevinara zadržani kao simboli.

Neki slobodni zidari tvrde, da je prošlost ove tajne družbe zavijena u gustu maglu. Navodno slobodno zidarstvo potječe još od Adama, Tubalkaina, Noema, Mojsija, kralja Salamona, Pitagore i t. d. Doba rimskoga cara Augusta ističe se kao osobito sjajno u graditeljstvu, u kojem je tobože napredovalo slobodno zidarstvo. No to su samo priče, kojima ozbiljni ljudi ne mogu pridavati nikakove povijesne vrijednosti. Kad već postoji masonerija, kad se raširila po svijetu, masoni su držali da joj prošlost treba tražiti u najdavnijoj davnini...

Istina je medjutim ovo: zidarske cehovske kolibe ili lože, čiji su pripadnici imah znakove za raspoznavanje, postale su krajem XVII. stoljeća u Engleskoj i stjecište velikaša, koji su tu vidjeli mogućnost rovarenja protiv tadašnje vladavine. U cehovskim tajnama ugledali su i mogućnost promičbe svojih misli. U te cehovne lože ušli su pomoću zlata. Postajali su »dobrotvorci« ovih

inače siromašnih cehovskih organizacija, i kao dobrotvoři imali su i nesmetan ulaz u lože. Radi slobodnog ulaza primili su i tajne znakove raspoznavanja. A pošto su se članovi ceha medjusobno nazivali »braćom«, braća su postala i slobodni, primljeni zidari ili masoni.

Na taj način došlo je do prvih slobodno-zidarskih loža. Ovako »slavnu« tajnu družbu svojataju od prvih dana i Židovi. Tako »židovska enciklopedija« piše, da je utemeljitelj slobodnog zidarstva u Engleskoj rabbi Jacob Jehuda Leon Templo, koji je živio od 1603. do 1675. i vrijedio kao zvjezdoznanac. Po njegovu je nacrtu izradjen i emblem, koji i sada resi Veliku Ložu Engleske.

No slobodno-zidarske kronike spominju 1717. godinu kao godinu utemeljenja prve slobodno zidarske lože, a godinu 1720. smatraju neobično važnom, jer je u njoj potvrđen prvi slobodnozidarski ustav, koji se inače u službenom masonskom jeziku zove »konstitucija«. Ova »konstitucija« sadrži kabbalu ili magiju, demonologiju, sazivanje duhova, vračanje, spiritizam i još koješta, čime slobodni zidari obmanjuju ljude slaba duha, ljudi, koji su izgubili oslon i pomoć nauke i čvrste vjere.

Sigurno je jedno: i masonerija je engleska biljka. Još je značajnije, da su prve lože osnovane u gostionicama. Tu se dobro jelo i pilo, slušalo zdravice i govore, biralo predsjednike i tu se napokon ustanovila i prva »velika loža«. A kad je loža velika, trebala je održati i godišnju skupštinu. I po starom običaju izabrala je svoju godišnju svetkovinu i jednog »velikog majstora«. U tim su prvim ložama bogata braća iz redova engleskih učenjaka i velikaša plaćala jelo i piće siromašnijoj braći. Ta predaja gošćenja sačuvala se u ložama sve do njihove propasti u Evropi.

Značajno je, da su cehovske lože ili kolibe temeljile svoja pravila na kršćanskim zasadama. Imale su nekoga sveca za zaštitnika, a u pravilima je pisalo i ovo: »Propisujem vam, da slavite Boga u njegovoj svetoj crkvi i da nikad ne prihvivate nikoje krivo-vjerstvo, raskol ili zabludu...«

Prvo, našto su napala u starim ložama novo-pridošla braća iz krugova aristokracije bila je — vjera. Vjera im je bila trn u oku. Ali ispočetka nijesu dirali u predaje klesarskih koliba. Kad se medjutim zidarstvo »preporodilo«, odbacilo je običaje, koji su klesarske kolibe vezali sa starim predajama. Staro je naime zidarstvo po svojim pravilima bilo vjeran podanik svojih vladara i

ostalo vjerno rimskom papi, a ovo novo, čim se dala zgodna prilika, zauzima drugo držanje, koje omogoćuje budući opasni razvitak ove tajne medjunarodne družbe. U staroj je naime konstituciji naglašeno, da pripadnici bratstva moraju biti vjerni svom vladaru, njegovim zakonitim nasljednicima, te se nikada ne smiju upuštati u izdaju ili prijevaru. Što više, ako bi član staroga bratstva video da netko počinja izdajstvo, bio je dužan smjesta obavijestiti o tome samoga kralja i njegove savjetnike.

Profesionalno je zidarstvo bilo, kako se vidi, po svom temeljnem zakonu u službi monarha i države, a novo, nastalo ulaskom aristokrata, ima punu slobodu držanja prema vladarima i njihovim vladama. Ovo preporodjeno zidarstvo još se zove i špekulativnim masonstvom.

Riječ »špekulativno« igrat će kroz dva i pol vijeka vrlo važnu ulogu u nastojanjima svjetske masonerije. Od prvoga do posljednjega dana to je riječ, koju tajnici masonske lože upotrebljavaju najčešće.

U Londonu

Na dan 24. lipnja 1717. osnovana je u Londonu prva loža špekulativnoga masonstva. Taj dan je posvećen sv. Ivanu. Zbog toga se ova vrst masonerije naziva i ivanovskom masonerijom. Ivanovske lože radile su poput starih cehova sa tri stupnja, dakle sa šegrtima, pomoćnicima i majstorima, dok je t. zv. preporodjena masonerija uvela i više stupnjeve, od 4. do 33., pa još i dalje.

Prva tri stupnja ivanovskog masonstva samo su predsoblje ili sabiralište za više, crvene, škotske stupnjeve, koji se bave velikom politikom i vode svu braću prva tri stupnja. A visoki stupnjevi imaju svoj konačni cilj u ostvarenju neke svjetske masonske republike, koja je opet istovjetna sa židovskom ili marksističkom svjetskom republikom. Sami su masoni godine 1874. napisali: «Težište našega rada počiva na visokim stupnjevima, tamo stvaramo napredak, politiku i svjetsku povijest...»



Svetčani primitak novog člana u jednu židovsku masonsку ložu

No o tom čemo opširnije govoriti nešto kasnije. Sada zabilježimo kako su se lože širile svijetom kao neka kuga. Rekosmo, da je 1717. u Londonu osnovana prva moderna slobodno zidarska loža. Značajno je, da je Prag prvi grad poslije Londona, koji dobiva ložu. Tamo je otvorena već 1726. Godine 1728. osniva se loža u Madridu, u Irskoj 1730., u Firenci i Bostonu 1733., u Haagu 1734., u Rimu 1735. Te iste godine otvara se loža i u Lisabonu. Francuska i Škotska dobivaju velike lože 1735., Ženeva i Poljska 1737., Rusija 1738., Hamburg 1740., Frankfurt na Majni 1742. Te iste godine osniva se loža u Beču, zatim slijede: Kopenhagen 1743., Berelin 1744., Stockholm 1755. U Hrvatskoj se javila prva loža tek 1769., i to u Glini. Odmah iza nje osniva se loža »Budnost« u Osijeku, a tek poslije toga otvaraju se lože u Križevcima, Ogulinu, Karlovcu i Zagrebu.

Šarenilo stupnjeva

Preporodjena masonerija, koja je postepeno izgubila svaku povezanost s profesionalnim cehovskim organizacijama, ustanovljuje više i niže stupnjeve. Visoki stupnjevi bili su dugo prekriveni tajnom. Sami su slobodni zidari tvrdili, da uopće ne postoje. Međutim, bilo je jasno, da tajni viši stupnjevi promiču masonstvo u cijelom svijetu, da vode veliku politiku, dok su niži stupnjem samo oružje u njihovim rukama.

Stupanj kraljevskoga svoda ili »Royal Arch« osnovan je u Francuskoj oko 1840. Iz njega se razvilo pravo šarenilo škotskih stupnjeva, koji su se bavili t. zv. velikom politikom i rušenjem autoriteta.

Od 4. do 33. stupnja udružena su braća koja pripadaju visokoj ili crvenoj škotskoj masoneriji. Ivanovska masonerija poznata je kao t. zv. modra masonerija. Naslov visokih stupnjeva pokazuje, što su si ta tajna braća umišljala o svom položaju u društvu. Njihovi su naslovi: »Uzvišeni vitez«, »veliki meštar arhitekta«, »vitez mača«, »veliki jeruzalemski knez«, »vitez istoka«, »knez milosti«, »suvereni veliki zapovjednik hrama«. Naslov je 30. stupnja — »Kadoš«. Na hebrejskom jeziku ta riječ označuje sveca. Kadoš je bio i predsjednik bivše Čehoslovačke republike T. G. Masaryk. Masonski kadoš ima ovu neobičnu dužnost: u petu svoje cipele daje ušiti malo Raspelo da po njemu po čitav dan gazi. Tim dokazuje svoju golemu mržnju protiv Krista i kršćanstva. Vrijedno je spomenuti, da je Masarykov nasljednik

dr. Eduard Beneš u masoneriji nosio naslov »suverenog generalnog velikog inšpektora«. Beneš je dakle u slobodnom zidarstvu polučio najvišu karijeru. Zbog toga je, kad je svoju zemlju doveo na rub propasti, pobjegao ravno masonskoj braći u London, a odavde i članu Holland lože br. 10 Franklinu Rooseveltu u Washington.

Razni naslovi, redovi, odlikovanja, razni nazivi loža, orijenata i t. d. mogu zbuniti nekoga, tko ne pozna bit masonerije. No to šarenilo nije za nas važno. Mogu se braća nazivati kako god žele, nama je to posve svejedno. Nas zanima: zašto su se zapravo udružili u tajne lože i što im je cilj?

Primanje u ložu

Ali prije nego razmotrimo cilj svjetske masonerije opisat ćemo tajanstveni način primanja u jednu masonsку ložu. Pri tome moramo imati na umu, da su na taj način ulazili u bratstvo i neki žalosni Hrvati...

Zamislimo neku mračnu ulicu i u njoj jednu osamljenu kuću, u koju se može ući samo uz tajni znak, koji otvara vrata.

Zamislimo pred tim vratima čovjeka, koji je poželio da postane član medjunarodne tajne družbe i sad čeka da ga uvedu u masonski »hram«.

Stoji on pred vratima i čeka. Konačno se otvaraju vrata i on ulazi u predvorje. Tu ga dočekuje »brat« tajnik, dok su ostala braća sakupljena u hramu i čekaju svečanost primanja novoga člana.

Najprije tom našem čovjeku vežu oči crnom maramom i vode ga u jednu mračnu komoru.

— Ma šta se dogodilo s vama, — kaže mu pratilec, — vi morate hrabro izdržati sve, ako ste tako tvrdo odlučili da stupite u naše bratstvo ... Kad čujete kucanje na vratima, vi odvezite oči... Želim vam hrabrosti i uspjeha!

Taj naš čovjek ostaje sam. Poslije nekog vremena začulo se na vratima jako kucanje. Kandidat za slobodnog zidara skida zavoj i pogleda oko sebe. U sobi je sve crno, mračno, samo na jednom mjestu gori kandilo u nečem bijelom. Pridje bliže i vidi da kandilo stoji na crnom stolu, na koji je položena otvorena knjiga. Ta je knjiga Evangeliye, a ono bijelo u čem gori kandilo čovječja je lubanja sa svojim rupama i Zubima. Kandidat pročita prve riječi u Evangelju: »U početku bješe riječ i riječ bješe u

Boga« (sv. Ivan), pa obidje oko stola i ugleda veliki, otvoreni lijes, pun nečega. To je mrtvački lijes s kostima ... Vrata se otvoriše, i netko udje.

Uđe svećanostnik lože, te mu objasni glavni cilj masonskoga reda. Ostavio ga zatim da razmišlja tobože o popravljanju svoga srca, prosvjećivanju razuma i popravljanju čovječanstva, suzbijanju zla, koje vlada u svijetu...

Poslije pola sata vraća se svećanostnik lože da kaže tražiocu onih sedam vrlina koje znaće sedam stupnjeva hrama Salomonova i koje je dužan gajiti u sebi svaki mason. Te su vrline bile: skromnost i čuvanje tajne masonskog reda; pokornost višim stupnjevima masonskog reda; dobroćudnost; ljubav prema čovječanstvu; hrabrost; darežljivost i ljubav prema smrti.

Tek nakon ponovnog razmišljanja i upute u značenje simbola svećanostnik je odlučio izvršiti uvadjanje kandidatovo. Pozvao ga, da mu u znak darežljivosti preda sve skupocjene stvari. Predao je sat, novce i prstenje. Tada mu svećanostnik reče:

— U znak pokornosti molim vas, da se svučete.

Kandidat svuće kaput, prsluk i lijevu čizmu ili cipelu po naredbi svećanostnika. Ovaj mu otvorí košulju na lijevoj sisi, pa se sagne, zasuće mu nogavicu na lijevoj nozi do iznad koljena. Kandidat, kako je to lako razumjeti, hoće skinuti i desnu cipelu, i zasukati hlače, da bi oslobodio tog truda nepoznatog mu čovjeka, ali mu mason reče, da to nije potrebno i dade mu papuču na lijevu nogu. Tako je kandidat stajao pred bratom svećanostnikom, ili ritorom.

Tada dodje »jamac« i povede ga, opet vezanih očiju pred vrata samoga hrama. Kako se sjećamo, sve se to odigralo u polumračnoj komorici, koja se nalazi odmah kraj predvorja. Prislonio mu mač na gole grudi. Jamac se nakašljao, odgovoriše mu masonskim lupkanjem čekića i vrata se otvore pred njima.

Tu je, u hramu, kandidat ispitan tko je i što je, da ga opet vode vezanih očiju i u hodu mu govore neke čudne priče o teškoći njegova putovanja.

Poslije toga uzeše mu desnu ruku i metnuše je na nešto, pa mu zapovijediše, da lijevom rukom prisloni šestar na lijevu sisu i nagnaše ga, da ponavljači riječi koje je čitao drugi izgovori zakletvu vjernosti pravilima masonskog reda. Nakon toga pogasiše svijeće i rekoše mu, da će ugledati malo svijetlo, jer su

doista zapalili malu svjetiljku. Skidoše mu povez sa očiju i kandidat ugleda prema toj slaboj svjetlosti nekoliko ljudi koji su stajali pred njim s onakvim pregačama kao i svećanostnik i držali sablje okomljene u njegove grudi. Medju njima je stajao čovjek u bijeloj okrvavljenoj košulji. Kad to ugleda kandidat, nagne grudima naprijed na sablje, ali se ove odmah odmaknu. Nakon toga svezali su mu ponovno oči.

Na taj je način kandidat ugledao »malo svjetlo«, a onda se opet zapališe svijeće uz napomenu, da treba ugledati potpuno svjetlo. Radi toga mu ponovno skidoše povez i više od deset glasova reče u isti mah:

— Sic transit gloria mundi!

Sad kandidat ugleda crnim prekriven stol oko koga je sjedalo dvanaest ljudi. Svi su svečano šutjeli slušajući riječi predsjednikove, koji je držao čekić u rukama. U zidu je gorjela usječena zvijezda. S jedne strane stola bio je mali sag s različitim slikama, a s druge strane neka vrsta oltara s Evandjeljem i lumbanjom. Oko stola se nalazilo sedam svjećnjaka sličnih svjećnjacima u crkvama. Dvojica od braće privedu kandidata tobožnjem oltaru, namjeste mu noge u položaj pravoga ugla i naredi da legne govoreći mu kako on to pada ničice pred vratima hrama...

Kad je odležao neko vrijeme, zapovjediše mu da ustane i pripasaše mu onakovu istu bijelu pregaču, kakve su bile kod ostalih, dadoše mu mistriju i troje rukavice, pa mu tada veliki meštar progovori, da pazi kako ničim ne bi uprljao bjelinu te pregače, koja predstavlja krijepon i čednost; zatim mu za neobjašnjenu mistriju reče, da se stara da njome čisti svoje srce od poroka i da milostivo zamazuje njom srce svoga bližnjega. Zatim mu za prve, muške rukavice reče, da njihovo značenje ne može znati, ali je dužan čuvati ih; za druge muške rukavice reče mu, da je dužan navlačiti ih na sastancima i konačno za treće ženske rukavice, izjavi:

— Ljubezni brate, i ove ženske rukavice vama su odredjene. Dajte ih onoj ženskoj, koju izaberete sebi za dostoјnu zidaricu... Ali pazi, ljubezni brate, da ove rukavice ne krase nečiste ruke.



„Ceremonijal“ u jednoj židovskoj masonskoj loži

Poslije toga jedan od braće privede kandidata k sagu i stane mu iz jedne knjižice čitati tumačenje svih naslikanih na njemu figura: sunca, mjeseca, mistrije, kocke od bjelutaka, stupa, triju prozora i t. d. Zatim mu odrediše mjesto, pokazaše mu znake svoje lože, rekoše mu riječ za ulazak u nju i konačno dopustiše da sjedne. Veliki meštar poče čitati pravila...

Tako kandidati za članstvo medjunarodne masonerije postaju »braća«...

Ova je ceremonija opisana prema jednom poglavlju znamenitog Tolstojevog romana »Vojna i mir«. Radi se o poznatom junaku Pierru, koji sticajem okolnosti ulazi u jednu petrogradske ložu. Ceremonija je točna. Tolstoj je pisao na temelju pouzdanih isprava. Tkogod je posjetio bilo koju ložu, mogao se uvjeriti, da je primanje u bratski lanac po Tolstojevom opisu posve točno. Masoni tu ceremoniju nijesu nikad opovrgnuli.

Laži o vrlinama

Kod ove ceremonije prije svega udara u oči neprestano isticanje krijeosti, čednosti, suzbijanje poroka, i zamazivanje srca svoga bližnjega. Čovjek bi u prvi mah pomislio, da se tu sastaju neki dobrotvori na vijećanja o tome kako će pomoći svome bližnjemu. Međutim, sve su te lijepe riječi samo prašina u oči novacima masonerije, koji ni u prvom ni u drugom, ni u trećem stupnju ne smiju doznati pravu svrhu ove tajne medjunarodne družbe. Iz njihovih se redova samo novače najspasobniji, najvjerniji i najbolji u više stupnjeve, koji, kako smo to već spomenuli, vode veliku svjetsku politiku.

Prvi su londonski slobodni zidari imah posebnu nošnju, kojom su izazivali veselost i smijeh. No na ovu družbu nijesu bezazleno gledali i upravljači engleske politike u XVIII. stoljeću. Naprotiv, oni su u obnovljenom slobodnom zidarstvu nazreli mogućnost razaranja susjedne francuske monarchije, koja je pod svojim kraljevima bila najuglednija država ne samo u Evropi, nego i u svijetu. Engleske su se vlasti dosjetile, mada su u prvim ložama sjedali neki članovi opozicije, da se tajnovitost običaju u ložama dobro dade iskoristiti u političke svrhe. Tada je Engleska glavnim svojim neprijateljem smatrala Francusku. I zato nije čudo, što je engleska vlada iskoristila masoneriju u borbi protiv Francuske.

Upravo primjer ove borbe protiv Francuske dokazuje, kako može biti opasna ova medjunarodna tajna družba.

Masoni u službi Engleske

Kao ugledna i moćna zemlja Francuska je osvajala kolonije, a osobito je pažnju posvetila prirodnim bogatstvima Indije. S jakom francuskom monarhijom nije bilo lako obračunati. Trebalo je naći neki žestoki otrov, da se rastruje i rastroči visoko francusko društvo, da se oslabi Francuska i onda u probitku Engleza istisne iz bogate Indije.

Engleskoj je to konačno i uspjelo. Čim je engleska vlada masonima prikazala svoju osnovu, braća su stala prelaziti Kanal i na francuskoj zemlji osnivati tajna masonska društva, preko kojih su u početku oprezno i neopazice provodili svoje osnove.

U Francuskoj je doskora putem engleskog i židovskog zlata masonerija postala moda. Aristokracija, koja je ušla u lože, dala je ceremonijama više sjaja i originalnosti. Sag, koji spominje Tolstoj, morao je imati oblik osmerokuta. Na t. zv. oltaru morao se nalaziti židovski svjećnjak sa sedam svijeća. U dnu lože prema ulazu bilo je prijestolje presvodjeno tkaninom duginih boja. Do prijestolja se dolazilo preko sedam stuba. Lijevo i desno, dužinom lože, bila su još 24 prijestolja.

Kad se u ložu primao »vitez istoka« vezala mu se lijeva ruka i zamakala u mlaku vodu; zatim se puštala krv, ali tako, da je tupim nožićem dirnuta kandidatova vena, a prolilo se crno vino, da bi imao dojam puštanja njegove krvi. Naravski, oči su takvoga jadnoga viteza bile vezane maramom.

Svaki stupanj i svaka grupa imala je svoj posebni ceremonijal. Postojala je u Francuskoj i loža »Mops«, gdje je kandidat morao poljubiti jarca ili psića ispod repa. Taj jarac ili psić nije bio živ, načinjen je od vune, što kandidat nije znao...

U francuske su lože ulazile i lijepе dame iz aristokratskih redova, njihovi muževi, viši i niži časnici, pa se tu znalo cijele noći orgijati. No u tim orgijama agenti su engleske politike znali vršiti svoju zadaću. Pa kad je francuska ekspedicija iz Indije tražila od monarha pomoći protiv Engleza, koji su stali nadirati u tu zemlju, aristokracija je, zaludjena u ložama, jednoglasno ustala protiv odašiljanja pomoći.

Tako su Englezima u Indiji ostale slobodne ruke. Francuska je izgubila sve, što je tamo posjedovala zahvaljujući već

razgranatoj masonskoj mreži.

Taj povijesni primjer dokazuje, da lože mogu biti opasno političko orudje. No masonerija je, kad se ojačala i proširila, vodila i svoju vlastitu politiku.

A kakva je politika ove medjunarodne organizacije?

Crvene revolucije

Po jednoj masonskoj predaji mlada se »braća« moraju »tesati« i »klesati« da bi postala pravilno kamenje za podizanje »Salamonova hrama mudrosti i ljepote«. Glavna je slobodno-zidarska parola: zidanje. Međutim, povijest nam ove tajne družbe dokazuje, da kod njih zidanje uvijek znači samo rušenje. Pošto se crvenim revolucijama najviše ruši sve što je dobro i pozitivno, masoni se, jednakako kao i Židovi, uvijek mogu naći u onom krugu, koji podpiruje crvene revolucije. I zaista, kad izbliže zagledamo u povijest revolucija u svijetu uvijek nalazimo dokaze, da su im na čelu stajali slobodni zidari. Svuda osim u — Engleskoj! Tamo se ne ruši monarhija, niti se razaraju predaje, jer je revolucija u dva posljednja stoljeća izvozna roba engleske visoke politike. Sve su lože samo sredstvo te politike, pa su i pred revolucijom 1789. podpuno opravdale nade, koje su se u njih polagale u Londonu.

Iz krila slobodnog zidarstva proizašle su i sve glavne parole, koje su izazvale revolucije od 1789., 1830., i 1848., a u novije doba i sve krvave bune poslije prvoga svjetskoga rata u Njemačkoj, — do anarhističke revolucije u Španjolskoj.

Iz slobodno-zidarskih loža ubaćena je u svjet lozinka: Sloboda, jednakost i bratstvo. Grof Mirabeau, koji se toliko zalagao za ideje francuske revolucije, bijaše punokrvni slobodni zidar. Pripadnik lože bio je i znameniti general Laffayette, a veliki majstor Velike Francuske Lože sam princ Orleanski.

Iz loža se podigla grmljavina protiv Ljudevita XVI. i Marije Antoinette. Marat, porijeklom Židov, Danton i ostali, bili su agenti pariških loža, koje su raspirivale revolucije protiv zakonite vlasti svoje domovine za račun engleskih kramara. Sve je to potvrdila i znamenita izjava Velikog Orijenta Francuske od 1900. u kojoj se kaže: »Masonerija je pripravila našu revoluciju, ovu najveću narodnu epopeju, što je poznaju anali povijesti i masoneriji pripada visoka čast, da je pružila ovom nezaboravnom dogadjaju ovu formulu u kojoj se nalaze

utjelovljena njezina načela, to jest: jednakost, sloboda, bratstvo«.

Jasnije se s masonske strane nije moglo priznati sudjelovanje u djelu revolucije od 1789. Poznati »Jakobinski klub« sav je pripadao tajnoj medjunarodnoj slobodno-zidarskoj družbi. Nastojanja toga kluba osobito su pomagali Židovi, koji su na temelju gesla francuske republike došli do ravnopravnosti u Francuskoj. Baš ovi Židovi najviše su huškali protiv Ljudevita XVI. i Marije Antoinette. U Londonu i Amsterdamu tiskali su knjižice u kojima se napadala čast francuske kraljice, a sam monarh se prikazivao kao najveći korupcionaš i bludnik. U ono je doba ovakva promičba naišla na priličan odjek u francuskom narodu, jer je život uslijed nerodnih godina i nedaća u kolonijama bio dosta težak. Masoni i Židovi iskoristili su te neprilike u svoje paklenske svrhe.

Tako se Francuska, našla u trostrukoj vatri: rušili su je Englezi, Židovi i slobodni zidari. Od pada monarhije Židovi su očekivali velike koristi za sebe, jer ih je monarhija progonila, a Englezi su u tome padu vidjeli probitke za stvaranje svoga velikoga imperija. Slobodni zidari bih su jednostavno u službi englesko-židovskoj. Radeći za njihove osnove, pilili su granu na kojoj su sjedili. U rasplamsanoj revoluciji došlo je do ubijanja katoličkih svećenika, spaljivanja crkava, obračunavanja s plemstvom, uništavalo se sve što je monarhija stvorila, jer su to zahtijevali probitci engleskih državnika i židovstva.

Valja znati, da je pod kraj XVIII. stoljeća Francuska imala oko 25 milijuna stanovnika, dok ih je Engleska mogla nabrojiti jedva 9 milijuna. Prema tadašnjoj Engleskoj bila je Francuska velesila prvoga reda. Tu je velisilu trebalo rušiti i srušiti kao opasnog takmaca kod osvajanja kolonija. Masonerija i židovstvo poslužilo je Engleskoj u toj borbi, osobito masonerija u dane revolucije, a židovstvo pri oblikovanju demokracije. Iza lože i kahala stajao je engleski dvor.

U borbi protiv Francuske nije Engleska mirovala. Pomagala je revoluciju do smaknuća Ljudevita XVI. i Marije-Antoinette. Kad su poslije toga revolucionarci stali ubirati uspjhe na raznim evropskim bojištima, kad su okupirali Belgiju, — odjednom se simpatije engleskih vladajućih krugova usmjeruju prema napuštenoj i izdanoj monarhiji i onim evropskim silama, koje stvaraju savez protiv revolucije. I doskora engleska borba protiv revolucionarne Francuske postaje borba za Napoleonov autoritet! Ali, čim se Napoleon ustaljuje na vlasti i stavљa krunu

na glavu, Engleska ga ruši putem svojih tajnih kanala. A čim je Engleska slomila Napoleona, nastoji, da Francuska što više ne oslabi na korist Rusije, čija se snaga u ono doba trajno povećavala. I u jednom trenutku ta perfidna Engleska, — mada sve dotle član koalicije protiv revolucionarne Francuske, — priskače joj u pomoć, da bi ponovno uspostavila »ravnotežu« u Evropi.

Neki francuski povjesničar označio je englesku politiku prema Francuskoj ovako: »Dok revolucija Francusku slabiti, Engleska je pomaže, a čim revolucija Francusku ujedinjuje, Engleska zagovara monarhiju; kad nova Francuska monarhija obnavlja zemlju, Engleska se javlja kao strašni urotnik.«

U svim urotama protiv Napoleona uvijek se mogu naći londonski prsti. I kasnije se engleski agenti nalaze u svim revolucijama. Sjedišta su tih agenata masonske lože. Preko njih se vršilo uhodarstvo u prijateljskim i neprijateljskim zemljama i širila liberalistička promičba, preko njih su se tražili podatci o gospodarskoj snazi pojedinih država, putem loža su se izazivali nemiri.

U najnovije doba, godine 1941. i mi smo Hrvati doživjeli dokaz engleske perfidnosti. Kad se slomila versailleska tamnica zvana Jugoslavija, napustili su engleski diplomatski agenti i bijeli grad Zagreb. Vlast Nezavisne Države Hrvatske pronašla je u prostorijama engleskoga konzulata marksistički promičbeni materijal, koji je u doba demokratske Jugoslavije bio širen po čitavoj zemlji. Kakvog je interesa mogao imati kraljevski velikobritanski konzul da na sve strane širi sličice Staljinove? Sto ga je vodilo u razornom radu na području koje mu je bilo povjerenovo sa strane engleske vlade?

Danas je jasno, zašto su engleski diplomatski agenti svuda u Evropi vršili najbezočniju marksističku promičbu. Oni su unaprijed znali, da će moskovski Židovi i marksisti stati na njihovu stranu čim dodje do obračuna sa židovstvom, masonerijom i plutokracijom!

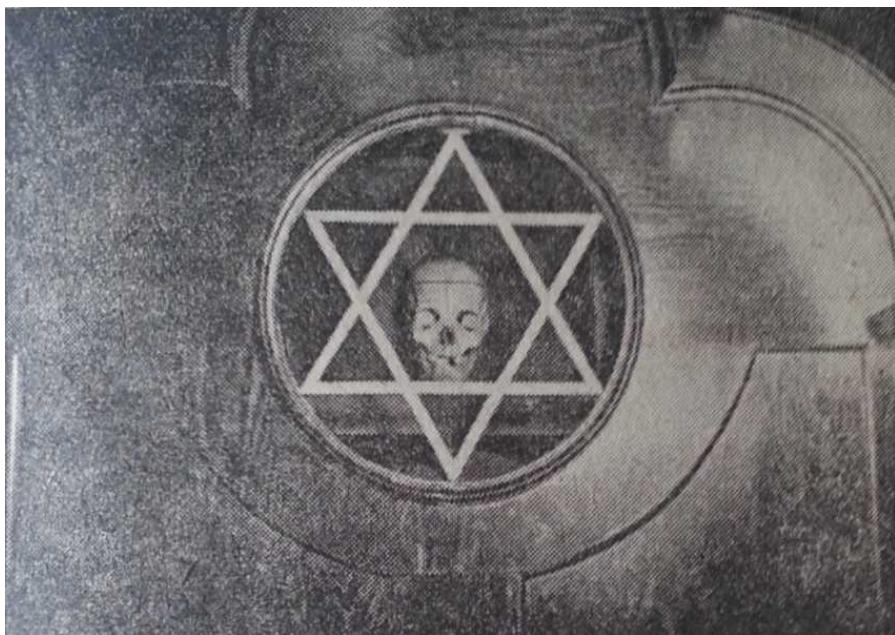
Nije dakle puka riječ, da se engleski prsti mogu naći u svima pobunama; nije fraza, kad se kaže, da je engleska politika istovjetna s politikom medjunarodnoga židovstva i medjunarodne masonerije. Engleska vlada pozna masonske i židovske tajne, a masoni i Židovi, opet, upućeni su u sve paklenske osnove Velike Britanije. Zbog toga su u svima zemljama masoni i Židovi bili u javnoj i tajnoj službi Velike

Britanije. A tu su svoju tajnu čuvali, jer su na nju vezani strahovitom zakletvom.

Židove veže na šutnju kahal, a masone loža.

Strašna prisega

Pristupanju u slobodno zidarsko bratstvo švedske zemaljske lože kandidat je izgovarao ovu prisegu: »U slučaju, da sam se i u najmanjoj mjeri ogriješio o zakletvu, neka mi se prereže grkljan, a srce, jezik i utroba neka mi se iščupaju i bace u dubine morske, neka mi se spali tijelo i pepeo razbaca zrakom kako od mene nebi ostala ni uspomena medju ljudima i slobodnom braćom«.



Židovska zvjezda i mrtvačka lubanja iznad „priestolja“ velikog meštra lože „Budnost“ u Osijeku

Sve su prisege kod stupanja u ložu slične, pa onda nije teško razumjeti, da su masoni cijelog svijeta pod najtežom kaznom bili podvrgnuti velikoj stezi. Iz Londona se zapovijedalo, a u drugim se zemljama moralо slušati. Kasnije, kad je osnovan

»Veliki Orijent« u Parizu, prešao je dio zapovjedničke uloge za čitav evropski kontinent na tu »najvišu slobodno-zidarsku vlast«.

Sve su države imale tajne masonske organizacije, koje se nazivaju ložama. Svaki se mason, bilo gdje živio, smatra prijateljem Židova i Engleza, a prema engleskoj dinastiji pokazuje neke sentimentalne sklonosti. Od godine 1813. engleska je masonerija jedinstvena. Veliki meštar postaje sin Djure III. a brat Djure IV. Tada su se svi masoni skupili oko engleskoga prijestolja. Odmah iza toga i engleska crkva učvršćuje svoj savez sa slobodnim zidarstvom. Tako od početka XIX. stoljeća engleska dinastija, masonerija i anglikanska crkva slijede iste ciljeve, pa Evropa puno jedno stoljeće nema mira od engleskih urota. No englesko je urotništvo prešlo i evropske granice: pojavilo se i na ostalim kontinentima.

U kolonijama anglikanski svećenici provode politiku engleske vlade, uz te svećenike rade i masoni. Engleska vlada pomaže politiku engleske crkve, a ta vlada i ta crkva imaju svoj glavni stožer u Velikoj Engleskoj Loži. Pa kako je masonerija otvorila vrata židovstvu za t. zv. veliku politiku, Židovi preko engleske crkve, svjetske masonerije i britanskih konzulata provode svoju promičbu u korist liberalne demokracije, koja se negdje nazivala engleskom, negdje opet francuskom, ali je općenito poznata kao židovska demokracija, jer ima svoj korijen u starim židovskim predajama i Talmudu.

Židovi i masoni

Židovi čitavog svijeta promicali su svoje i masonske gesla iz francuske revolucije. Svuda su zastupali misao jednakosti, bratstva i slobode. A ostvarenje ovoga gesla znači — punu demokraciju. U demokraciji ne smije nitko, pa ni redarstvena vlast, ni vojnička oblast, pitati nikoga, a najmanje Židova, odakle je došao, tko mu je pradjed, kako se je zvao pred stotinu godina i kud zapravo spada i kome jatu pripada? U jednakosti, slobodi i bratstvu — Židov se nalazi u svom elementu. Tu on smije zavadjati kršćanske djevojke, da ih obećašćene odbaci; tu mu je dopušteno lihvariti; smije sijati razorne misli, ponajčešće marksizam; može svojim opakim nazorima trovati književnost, umjetnost, novinstvo, slikopis, a svjetlapisom se služi jedino u svrhu ruganja »narodima svijeta«, koji su po pisanju Talmuda izručeni na milost i nemilost Izraelovu plemenu.

To Izraelovo pleme svuda je u svijetu vodio Kahal, židovska obćina, kojoj pripada svaki Židov od rođenja do smrti. Uz Kahal, koji daje zakone i vlada, radio je Beth din, pravi tajni sud, koji je raspravlja sve sporove medju Židovima. Tajni židovski sud nije sudio po državnim zakonima, nego po Talmudu. I njegove su se osude ispunjavale makar se osudjeni sakrio i u srce zemlje.

Takva je stega postojala i kod medjunarodne masonerije. I kao što su židovski sudci radili u sinagogama, tako su masonske sudci viših stupnjeva radili u ložama. I kao što je Kahal ekspozitura tajne židovske svjetske vlade, tako su i lože ispostave masonske mogućnosti, koji sjede u »Velikim Orijentima«.

Jasno je, da bez jedne središnje uprave nije bio moguć skladan rad Židova na cijelom svijetu. Isto je tako jasno, da ni skladan rad slobodnih zidara na cijelom svijetu nije bio moguć bez jedne masonske nadvlaste. I židovska i masonska nadvlast izabrale su poseban, uži krug najmudrijih svojih članova, koji su vodili medjunarodno židovstvo i medjunarodnu masoneriju; njima bijaše podredjen svaki Židov i svaki mason. Morao je slušati i vršiti njihove naloge pod prijetnjom najgroznejše smrtne kazne.

Iz onih prvih engleskih loža, koje su nastale od starih profesionalnih cebovskih koliba, razvila se svjetska masonerija, koja je dala židovstvu punu slobodu, pa se kršćanski svijet našao sredinom XIX. stoljeća pred tri velike opasnosti: prva je medjunarodno židovstvo, druga medjunarodna masonerija, a treća, njihovo čedo — marksizam. Sve su ove tri frakcije predvodili Židovi. Istina, u početku rada, t. zv. preporodjene ili obnovljene masonerije nije u ložama bilo mnogo Židova. No kasnije su im vrata bila širom otvorena, pa su u lože ulazili kao u Sinagoge.

Tri otrova

Židovi su ušli i u hrvatske lože kad je došlo doba demokracije.

Masonerija je stigla u Hrvatsku kao neka posljednja moda, gdje je dosta dugo nesmetano radila, i trovala hrvatsko društvo. No kad je bivša Austrougarska i sama prihvatala neka demokratska načela, broj loža je porastao, a tako i broj masona, medju kojima se mogu uvijek naći Židovi a i domaći.

Našoj se javnosti pričalo, kad se bila uznemirila zbog tih tajnih brloga, da su masonske stupovi: mudrost, jakost i ljepota.

Prema vani je misija masonerije bila širenje znanosti, a masoni su širili znanost tako, što su stali voditi, kao svuda u svijetu, svoju posebnu politiku. Krajem prošloga stoljeća oni su bili za t. zv. socijalnu demokraciju, početkom vijeka radili su za prevlast Beograda na Balkanu, a odmah nakon prvoga svjetskoga rata uprli su sve sile za širenje »novih ideja«, koje tako zlokobno predstavlja komunizam.

Advokat i meštar od stola peštanske lože »Eötveos«, poznati dr. Balint, kazao je, prema pismenim dokumentima: »Ideje, koje čovječanstvo čine sretnim ... istodobno su i naši konačni ciljevi. Ti se konačni ciljevi zovu kozmopolitizam, ateizam i komunizam.«

Dr. Balint je rekao istinu. Medjunarodna masonerija nema drugoga cilja. A za taj isti cilj rade na cijelome svijetu Židovi. Zbog toga je i godine 1941. došlo do javnoga zbliženja židovstva, masonerije i marksizma, koji su od tajnih urota prešli i na veliku javnu urotu protiv sigurnosti Evrope i evropskih naroda: navijestili su borbu novoj nacionalističkoj Evropi.

Dr. Balint je spomenuo tri riječi: kozmopolitizam, ateizam i komunizam. I govorio je posve iskreno, jer su to doista ciljevi medjunarodnih tajnih organizacija.

Kozmopolitizam najviše odgovara židovstvu, jer Židov nema domovine, pa je ne može ni ljubiti. Židovu je domovina cijeli svijet, on je kozmopolita.

Što se tiče ateizma, taj je kod medjunarodnog slobodnog zidarstva tako očit, da o njemu ne treba posebno trošiti riječi.

Papa Leon XIII. objavio je osam godina prije osnutka masonske lože »Hrvatske Vile« u Zagrebu poznatu encikliku: »Humanum genus«. Papa je tvrdio na temelju isprava, da je masonerija škola bezboštva, da poriče opstojnost Boga i neumrle duše. I ostale pape su osudjivale pogubnu masonsку nauku, koja je svuda navijestila rat crkvi, jer se sama smatra protucrkvom. Mason i bezbožnik — to su samo dvije riječi za isti pojam.

Povezanost židovstva, masonerije i komunizma danas više ne treba posebno dokazivati. Kad su predstavnici liberalističke demokracije i čistokrvni masoni Franklin Roosevelt i Windston Churchill u zagrljaju sa Staljinom, posve je jasno, što to znači.

Ovaj sadašnji veliki rat za spas evropske uljudbe i kršćanstva samo dokazuje, da je bilo krajnje vrijeme početi obračun s tajnim medjunarodnim silama, koje su još u doba prvoga svjetskoga rata omogućile uspon marksizma na vlast u Rusiji. Ništa ih nije smetalo, što u komunističkom manifestu doslovno stoji i ovo: »Komunisti se ne ustručavaju otvoreno, jasno i javno priznati svoja mišljenja i svoje namjere. Komunisti izjavljuju otvoreno, da se njihovi ciljevi mogu ostvariti samo silovitim preokretom cjelokupnog današnjeg društvenog poretka. Neka gospodujuće klase drhću pred komunističkom revolucijom. Proleteri nemaju ništa da izgube osim svojih lanaca.«

Ovaj navještaj rata evropskom kršćanskom društvu omogućio je rastočni liberalizam zajedno s »demokracijom« engleskoga tipa, kojom su poslije velike francuske revolucije usrećili svijet Židovi i masoni. Liberalistička klima svuda je pogodovala marksističkoj biljci, koju su braća masoni trajno »zalijevala« na cijelome svijetu.

I zato je dr. Balint učinio Evropi i svijetu veliku uslugu, kad je onako otvoreno priznao o čemu masoni sanjaju. Njega ne smeta Marksov komunizam, koji ne priznaje prava vlasništva, kako ga ne priznaje ni Talmud. Marks je osim toga tražio »smrt gradjanske klase«, uništenje crkve, uništenje obitelji i konačno diktaturu proletarijata.

Na tajnim sastancima masona najviših stupnjeva raspravljaljо se o Marksovу programu i ustanovilo, da je istovjetan s ciljem medjunarodne masonerije, pa ga svuda treba pomagati.

Poslije ovakvog stanovišta »velikih« loža u Evropi i u svijetu, koje su sakupile milijune članova iz redova zalutale inteligencije, nije nikakvo iznenadjenje za poznavaoce ove tajne družbe, što su se masonski prsti našli i kod osnivanja prve marksističke države u Rusiji.

Brojevi govore

U vrijeme liberalizma i demokracije u evropskim zemljama bilo je masonstvo vrlo moćno. Oko godine 1923. — kako to bilježe masonske kronike — bilo je u Engleskoj 3.350 loža sa 245.000 članova; u Škotskoj 1107 loža sa 23.211 članova; u Irskoj 540 loža sa 43.000 članova; u samom Londonu bilo je te godine 865 loža, od toga dvije časničke. Godine 1924. osnovana

je u Belfastu novinarska loža sa 80 djelatnih članova!

U Francuskoj je 1923. zabilježeno ovo stanje: broj loža 570 (u samom Parizu 102), broj t. zv. chapitreja 77; vrhovnih savjeta 31; djelatnih članova preko 50.000. Njemačka je prije dolaska nacionalsocijalizma na vlast imala 9 velikih loža i jedan vrhovni savjet. Pod njima su 1923. radile 753 lože sa preko 66.250 članova. Vladavina Adolfa Hitlera rastjerala je sve masone.

U Italiji se 1923. radilo u 499 loža, a broj članova je iznosio 25.000. Fašizam je sve lože zatvorio.

Bivša Austrija je imala poslije rata 14 loža s 1.280 članova.

U Madžarskoj je u 82 lože radilo 6.120 članova. Režim namjesnika Horthya rastjerao je sve masone.

Portugal je imao 80 loža s 4.500 članova, a Španjolska 72 sa 4.900 članova.

Godine 1924. bilo je u bivšoj Češkoj 14 loža i 700 masona. U bivšoj Jugoslaviji iste je godine postajalo 14 loža sa 600 članova, što je daleko ispod stvarnog stanja.

Prema jednoj službenoj brojidbi godine 1926. bilo je na svijetu 4.228.200 slobodnih zidara učlanjenih u 120 veleloža i 28.162 lože. Od toga je otpadalo na Sjevernu Ameriku 3.332.500, a na srednju i južnu Ameriku 66.000 članova. Na Evropu dolazi 672.000, na Australiju 133.000, na Aziju 21.000, a 3.500 masona na Afriku.

U toj brojidbi stoji, da je Austrija imala 1.500 masona, jednu veleložu i 20 loža, Jugoslavija 1.200 slobodnih zidara, jednu veleložu i 23 lože. Bugarska 1.000 članova, jednu veleložu i 11 loža, bivša Čehoslovačka 800 članova, dvije velelože i 18 loža, Rumunjska 600 članova, jednu veleložu i 14 loža. i Luksemburg 100 članova, jednu veleložu i jednu ložu. K tome još dolaze do 1937. novo osnovane velelože u Erdelju, Finskoj i Poljskoj. U Poljskoj je 1938. masonerija bila uništена.

Kako vidimo, masonerija je raširena po cijelome svijetu. Pod jednim vrhovnim vodstvom pomaže sve razorne elemente, a gdje njih možda nema, podpiruje mržnju protiv vjere, nacionalizma i obitelji. Masonerija na cijelome svijetu vrši promičbu protiv svega, što je čovjeku drago i sveto. U tome nastojanju ima jedan cilj: da se čitavi svijet pretvori u jednu republiku ravnopravnih ljudi bez obzira na rasnu pripadnost.

Bez Schwarza — ništa

A. S. Puškin u svojoj noveli »Ukopnik« spominje masonske znake raspoznavanja. Dok njegov »Ukopnik« Adrijan Prohorov sjedi i razmišlja o nekom sprovodu, trže ga netko iznenada iz razmišljanja »kucnuvši po masonske tri puta na vrata«.

Tako je slavni ruski pjesnik i u svojim djelima spominjao masone, koji su i u njegovoj domovini raspleli svoje mreže.

Otac je ruskog slobodnog zidarstva neki Schwarz. Njegov prvi pomagač bio je Novikov.

Taj Novikov se isticao u borbi protiv dvora. Osobito je volio govoriti o »jadnim mužićima« — a sam bijaše plemič i veleposjednik!

Taj je plemič poput francuskih aristokrata pred revoluciju počeo da pili granu, na kojoj je sjedio. Novikov je medjutim osamljen slučaj, pravo slobodno zidarstvo osnovao je u Rusiji neki von Reichell, kad je došao u Petrograd kao ravnatelj plemičkog kadetskog kora. Njegova je loža imala 14 članova. Evropske su velike lože pomagale Reichella, pa i mnoge druge, koji su došli u Rusiju s namjerom, da utemelje nove lože. Tako je Rusija pod kraj XVIII. stoljeća imala raznovrsne lože, koje su se 1777. sjedinile i radile po švedskom sustavu. Tada ih je u Petrogradu bilo 10, u Moskvi 3, po jedna u Revalu, Arhangelsku, Folotsku i t. d. Medju članovima loža bili su najviši činovnici. No desetak godina kasnije braća se posvadjaše, pa su lože opet radile u tri sustava: po švedskom, engleskom i nezavisnom, ruskom. Bilo je medjutim i t. zv. zakutnih loža na području Rusije.

Novi »polet« zahvatio je rusku masoneriju poslije Napoleonove vojne. Tada se javlja liberalizam kao odjek revolucije u Francuskoj. Već 1826. Nikola I. zabranjuje lože. Ta se zabrana opetovala sve do godine 1917., do dolaska marksističke vladavine, što bi imalo značiti, da u Rusiji nije bilo slobodnog zidarstva. Medjutim, svjedoci ruske proleterske revolucije i isprave govore mnogo jasnije od nekih slobodnozidarskih povjesničara. Prema stvarnim činjenicama upravo su slobodni zidari bili oni, koji su otvorili put boljševizmu. Upravo su oni odigrali ulogu motora crvene revolucije, iz koje niče marksistička država.

Primjer Rusije

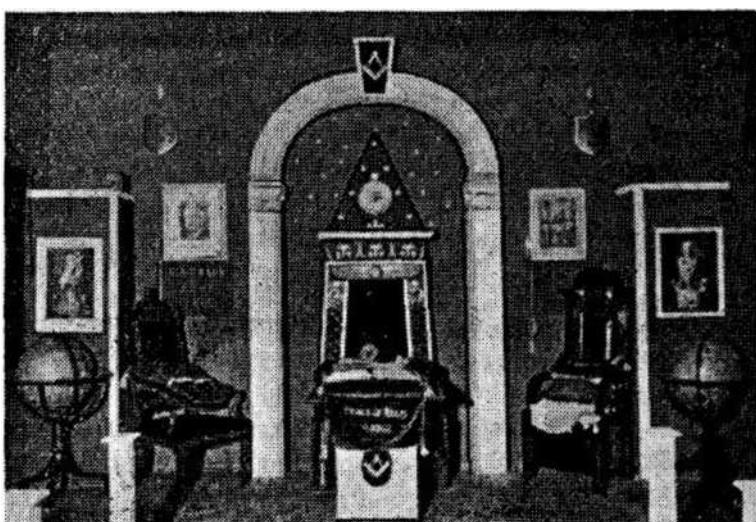
Borba protiv autoriteta vladara i društvenog poretka kao uvod u revoluciju svojstvena je masonima, koji su je iskušali u nekim prijašnjim revolucijama. Evo kako rade masoni: najprije se vrši udar na prijestolje; šire se glasovi o raskoši, o uplivu carice na careve odluke, naduhava se Rasputin i konačno, kao najteži adut, izbacuje se tvrdnja, »da je carica Aleksandra izdajnica Rusije«. Tako su pred revoluciju u Francuskoj masoni optuživali Mariju Antoinettu. I sam car bio je nepouzdan! Neki ruski povjesničar kaže ovo: »Vojničkom neuspjehu nijesu krivi ni Židovi špijuni, nikakvi generali izdajice: uzrokom narodne nesreće bila je nevjerljatna izdaja, koja je počinjena s najvišeg mjestra.« Ovdje se misli na prilike, koje su vladale u Rusiji od 1914. do 1917. Mason Miljukov, bivši predsjednik ruske vlade, svjedoči da je postojala tajna veza između carskog dvora i neprijatelja i da nije bilo vojničke ili službene tajne, koju ne bi masoni dojavili neprijatelju ako je to bilo u njihovu probitku. Masoni su vršili svoj program: trebalo je srušiti monarhiju. Nevidljiva je ruka pokretala val nezadovoljstva. Nevidljivi je plameni jezik obarao carev ugled, izgorijevao je njegov autoritet.

Tko je u Rusiji ustao protiv cara i monarhije? U smotri »Crveni arhiv« objavili su boljševici dokument, nadjen medju spisima Gučkova, s nadnevkom 8. rujna 1915. a potpisao ga je »odbor za opće blagostanje«. U dokumentu se nalaze ove stavke: »1. moramo priznati, da se borimo ne samo protiv vanjskog neprijatelja, nego i protiv nutarnjega; ovaj potonji uporniji je i okretniji nego prvi; 2. treba odmah izabrati one, koji shvaćaju gornju misao; 3. treba priznati, da je pobjeda nad vanjskim neprijateljem moguća istom nakon odlučne pobjede nad nutarnjim; 4. nutarnja pobjeda znači, da će od tada jedini suveren u Rusiji biti sam narod; 5. treba imenovati glavni stožer od 10 članova, da upravlja pokretom, imenovat će ga Lvov, Gučkov i Kerenski; 6. borba za narodno oslobođenje mora početi tako, da vojska uskrati posluh svom vrhovnom zapovjedniku i vladaru. Ovomu se moraju oduzeti sve povlastice, koje mu pripadaju kao vrhovnom zapovjedniku i vladaru. U ovom smislu valja terorom, bojkotom i štrajkom djelovati na novinstvo.«

Ruski povjesničar S. Melgunov, na temelju nepobitnih dokazala, zaključuje, da se ta isprava može smatrati osnovom po kojoj su se urotnici trajno ravnali s jednim ciljem, da sruše

monarhiju kao osnovu autoriteta. Melgunov zatim dokazuje, da je odbor od pet članova upravljaо radom urotnika. Tih pet osoba bile su: knez Lvov, Gučkov, Nekrasov, Tereščenko i Kerenski; Nije potrebno posebno spominjati, da su sva petorica bili slobodni zidari. Oni su po nalogu medjunarodne masonerije proračunano i sustavno potkapali carevu vlast. A kako su bili članovi gradjanske i liberalne opozicije u ruskoj Dumi, u ožujku 1917. došli su na čelo Rusije. Mason knez Lvov postaje predsjednik vlade, a mason Gučkov ministar rata.

Prema tome su slobodni zidari i u ruskoj proleterskoj revoluciji igrali prevažnu ulogu, pa ne стоји tvrdnja slobodnozidarskih pisaca, da se poslije zabrane Nikole I. od 1826. slobodno zidarstvo nije više javljalo u Rusiji. Jedino je istina, da su u nasrtaju proletarijata propali i neki slobodni zidari, osobito iz redova plemstva, jer iz primjera francuske revolucije od 1789. nijesu ništa naučili...



Pročelje engleske lože „Princ of Walles“ na otoku Jerseyu što su ga zaposjele njemačke čete. Lievo je slika „brata“ Roosevelta

Kerenski, koji je na čelu vlade zamijenio Lvova, i pod kojim je Lenjinu i Trockom uspjelo provesti crvenu revoluciju, mogao se spasiti pomoću veza s medjunarodnim židovstvom, jer je i sam bio Židov. Kad se uvaži, da je Kerenski bio punokrvni žido-

mason, nije teško razumjeti njegovu kobnu ulogu u sudbonosnim danima Rusije godine 1917.

Te je godine stiglo u plombiranim vagonima u Rusiju mnoštvo crvenih agitatora s Lenjinom na čelu. Bila su u toj grupi točno 224 čovjeka, ali medju njima samo 27 Rusa, a 170 Židova; ostalo su bili Poljaci, Armenci ili Gjurgijanci. Kod preuzimanja vlasti u Petrogradu, kad je na sva četiri vjetra obznanjena proleterska revolucija i ustanovljena marksistička država, omjer je izmedju Židova i Rusa ostao isti, pa je 1918. žido-marksist A. Rappaport u »The Pionners of the Russian Revolution« mogao reći, da »Židovi Rusije u svojoj cjelokupnosti mogu preuzeti odgovornost za rusku revoluciju«, čime se potvrdilo značajno, ali malo poznato proročanstvo D. M. Dostojevskoga. »Gospodar Evrope je Židov i njegova banka, — piše on 1880. godine. — Židovstvo i banke upravljaju sada cijelom Evropom, kako naukom, tako civilizacijom i socijalizmom, a osobito socijalizmom, jer pomoću njega židovstvo će iskorijeniti kršćanstvo i uništiti će kršćansku kulturu. I pošto to vodi samo u anarhiju, onda će se Židov naći na vodećem mjestu, jer iako on isповijeda socijalizam, on će opet, u stvari, ostati Židov kao i njegova braća izvan socijalizma, i kada bude svo bogastvo Evrope opljačkano, ostat će samo židovska banka... Židovi će odvesti Rusiju u propast.«

Slobodni su zidari otvorili boljševizmu vrata Rusije. A boljševike su novčano pomagali najbogatiji Židovi svijeta. Prema ispravama, koje se nalaze u posjedu francuske vlade, još 1916. doznao je visoki komesar Francuske u Sjedinjenim državama, da se u Rusiji priprema revolucija, koju pomaže banka »Kahn, Loeb i Cie« u New Yorku, u čijem ravnateljstvu sjede Kahn, Schiff, Warburg, Breitang i Guggenheim, sve sami Židovi. Isto je tako poznato, da je Trocki primao novac iz Stockholma preko Maksu Warburga, ravnatelja židovske banke »Max Warburg et Cie« iz Hamburga.

Masoni i Židovi

Od velike francuske revolucije, do pokušaja uspostavljanja marksističke vlasti u Madridu, — u svim krvavim, crvenim revolucijama ili pobunama nalazimo uz slobodne zidare i Židove. Tako su i u Bavarskom sovjetu od 1919. bili sami Židovi: Landauer, Mühsam, Toller, Levien, Axelrod, i paradni arijac

mornar Eglhofer, koji jedini pogibe na: barikadama; Židovi su izvukli živu glavu, da opet izbjiju u drugoj nekoj revoluciji, bez obzira gdje. U nedemokratskim se zemljama bore za demokraciju, u demokratskim za socijalizam, u socijalističkim zemljama za komunizam, koji obaraju još radikalnijim komunizmom — ako im vlast izmakne iz ruku. Borbu Trockoga protiv Staljina lako je razumjeti; a još je lakše shvatiti pristup židovske komunističke stranke u Palestini internacionali »druga i brata« Trockoga. Zar Baruch Levy nije pisao Karlu Marxu: »U toj novoj organizaciji čovječanstva sinovi će Izraelovi, raštrkani na cijeloj površini zemlje, svi iste rase i jedne tradicionalne formacije, ma da ne sačinjavaju izrazitu nacionalnost, sinovi će Izraelovi postati svuda bez opozicije vodeći elemenat, osobito ako im uspije radnim masama nametnuti stalnu upravu nekolicine svojih.«

Vlade će naroda Univerzalne Republike, blagodareći pobjedi proletarijata, preći sve bez napora u židovske ruke. Tako će se ostvariti obećanje iz Talmuda: kad dodje vrijeme Mesije, Židovi će držati pod svojim ključevima blago sviju naroda zemlje. Zbog toga toliko ističu: demokraciju, jednakost, Univerzalnu Republiku, Društvo Naroda, proletariat, socijalizam, socijalnu revoluciju, ali nikada nacionalnu revoluciju. »Nacionalizam je opasnost za židovski narod. Danas, kao i tokom povijesti, pokazalo se, da Židovi ne mogu živjeti u jakim državama, gdje se razvija visoka nacionalna kultura,« — bilježi izvještaj s kongresa rabina od 24. rujna 1936.

No davno još prije francuske revolucije od 1789. Židovi su objavili ovo: »Revolucija sa svojom jednakostu i bratstvom zvjezda je Izraelova.«

Zbog toga su u svim revolucijama Židovi najborbeniji revolucionari. A uz njih — masoni, jer su oni samo umjetni Židovi. Svaka je naime slobodno-zidarska loža tvornica umjetnih Židova.

Ta uska povezanost očita je i u svakoj loži. Simbolička židovska zvijezda nalazi se iznad »prijestolja« svakoga velikoga meštra; slobodnozidarska pregača, koju braća pripasuju za vrijeme rada u »hramu« podsjeća na levitsku pregaču; svijećnjak sa sedam svijeća nije ništa drugo nego — židovska menora, koju možete naći u svakoj židovskoj kući; različite masonske lozinke uzete su iz židovske povijesti; u svim ložama ima Židova na

najuglednijim mjestima; na slobodozidarskim ispravama označuju se godine i mjeseci na židovski način; masoni se najobičnije žene Židovkama; i sama legenda o zidanju Salamonova hrama, legenda o Adoniramu — tom polužidovu — koja se uči u višim stupnjevima masonerije, dokazuje najužu povezanost židovstva i masonerije. I radi toga nije nikakvo čudo, što se kod svih crvenih prevrata, buna i revolucija nadju Židovi i masoni u jednome kolu. Bilo je tako u dane velike francuske revolucije, kao što se to moglo opaziti i u današnjem gradjanskog rata u Španjolskoj.

Svuda mason i Židov idu rukom pod ruku, svuda zastupaju isti cilj. Njihovo se sredstvo za polućenje cilja u nekim zemljama naziva liberalizam, u nekim demokracija, pa socijalizam, socijalna demokracija, komunizam, i konačno marksizam. Ali sve to ima voditi zidanju Salomonova hrama, koji masoni i Židovi podižu na ruševinama sviju autoriteta, gradjanskih i vjerskih, na ruševinama reda, mira i poretka, na grobovima naroda, jer i masoni poput Židova mrze narodnost. Oni se naime smatraju gradjanima cijelog svijeta, njima je domovina čitav veliki i prostrani svijet, a ne gruda zemlje, na kojoj su se rodili. Njima ni narodni jezik nije drag, pa je Židov Zamenhoff izmislio esperanto, kojim se čovjek može kretati po cijelom svijetu i sa svima se sporazumijevati bez upotrebe svoga materinskih jezika. Židovi i masoni u svima su državama i na svima kontinentima bili prvi i najveći promicatelji toga medjunarodnoga esperanta, koji je imao služiti kao sredstvo za osnivanje masonsco-židovsko-marksističke svjetske republike, u kojoj ne bi bilo ni božjih crkava, ni domoljublja, ni autoriteta. Jedini bi autoritet, naravski, bio veliki meštar velike svjetske lože. Kako ovako visoki položaj može pripasti samo potomku Abrahama, jasno je, da bi vrhovni gospodar svijeta bio neki Židov...

Došao je čas obračuna

Sva se ova strahota mogla razvijati pod liberalističkim ili demokratskim vladavinama. Medjunarodno židovstvo i medjunarodno slobodno zidarstvo slavilo je slavlje tako dugo, dok u Italiji i Njemačkoj nije došlo do nacionalističkog preporoda. Fažizam i nacionalni socijalizam pokazali su Židovima i masonima vrata. Njemačko je slobodno zidarstvo

likvidirano kao izvršilac židovskih naloga i protivnik svakoga nacionalizma te obiteljskoga reda i svjetlih narodnih predaja. To je isto učinjeno i u Italiji.

Tajne organizacije, koje su dva stoljeća bile u službi »Krvavih osnova sionskih mudraca«, morale su pasti čim su mladi narodi našli sami sebe. A sebe, svoju dušu i svoju snagu mogli su razvijati samo bez masona i Židova.

U Italiji i Njemačkoj odstranjen je u najvišem narodnom probitku kobni utjecaj masonerije i židovstva. Tom su primjeru slijedile i druge slobodne zemlje, nakon što su se oslobodile opasnih spona tajnih medjunarodnih družba.

Vidjeli smo, da masonima i Židovima po temeljnoj njihovoju nauci smeta iznad svega nacionalizam, jer onemogućuje ostvarenje svjetske marksističke republike. Tu su opasnost spoznali evropski narodi, pa su navijestili borbu do istrage i ložama i sinagogama. Ali ono što se moglo dogoditi u Evropi, gdje je nacionalna svijest bila samo zapretana, nije se dogodilo ni u Engleskoj ni u Americi. U te dvije velike države ostali su na vlasti Židovi i masoni. Zamrzili su novi evropski poredak, koji isključuje njih i njima slične, pa su stali sazivati razne kongrese, na kojima su pozivali svijet u borbu protiv neprijatelja demokracije, liberalizma, židovstva i masonerije.

Tako je počelo huškanje na rat. Demokratski Pariz, London, Washington i crvena Moskva stali su si došaptavati razne parole, u prvom redu protiv Njemačke i njemačkog naroda, koji je pod vodstvom Adolfa Hitlera našao svoj pravi put.

Najgrlatiji u huškanju na rat bili su opet Židovi. Pa kako su raspolagali utjecajem na novinstvo, nastala je velika povika za spas nekakve židovske slobode!

Evropa je međutim od medjunarodnog Židova tražila samo jedno, — da ode odakle je i došao. Mladi narodi nijesu više bili raspoloženi da im lože i sinagoge odreduju smjernice rada i napretka i da narode i države pripremaju za osnivanje nekakve svjetske crvene republike. Od svakog Židova u državama s autoritativnim poretkom zatraženi su osobni papiri. Došao je naime red i na gospodu Židove, da kažu tko su, što su, i odakle su? Židovi su preko obiteljskih veza bili u dosluhu sa svojim rođacima na svim kontinentima. Jedna je tetka osječkom Židovu živjela u Bukureštu, druga u New Yorku, ujak se nalazio u Alžиру, ujna se rodila u Zagrebu, a baka je sviju njih potjecala negdje iz Bukovine...

Sve je to šareno masonsko i židovsko društvo bilo u medjusobnom dosluhu. Riječ, koja se izgovorila u Zagrebu, odjeknula je u Solunu ili negdje na Filipinima. U to je došlo i do cionističkog pokreta. Židovi su naime svuda počeli odricati mogućnost asimilacije.

Htjeli su ostati samo Židovi. Traže, da im Palestina bude predana na milost i nemilost. Zahtijevaju, dakle, da dodju u posjed svetih mjesta i Kristova groba. Zaista, čudna želja onih, čiji su predci onako zvјerski obračunali s Kristom...

Židovi su tražili i svoju vlastitu državu i pravo pljačkanja i uništavanja kršćanskih naroda na čitavom svijetu. Nemoral, koji su širili, razaranje kršćanskog društva, trovanje književnosti i umjetnosti, sudjelovanje u tajnim urotničkim družbama, širenje bezbožništva i marksizma — sve je to dojadilo evropskim narodima, pa su jednoga dana medjunarodnom Židovu pokazali vrata!

Sad su i lože digle glavu! Dobile su naime nalog, da protestiraju. I gle, odmah ustaju masonska »braća« u obranu svojih naredbodavaca i poslodavaca židovske pasmine. Ne odmjeranim izrazima kritiziraju nacionalističke pokrete, osudjuju ih i svuda im se suprotstavljaju za volju medjunarodnoga židovstva. Loža i sinagoga ponovno su pokazle punu solidarnost. U velikom vremenu, krajem trećeg desetljeća ovoga vijeka, sve su lože stale na stranu židovstva i marksizma. Zbog toga su u danom trenutku i dijelile sudbinu Židova.

U bivšoj Jugoslaviji masonske su lože zajedno s Židovima bile solidarne s razornim radom medjunarodne masonerije. U Zagrebu je radilo nekoliko loža (Perun, Drašković, Ljubav k bližnjemu i t. d.), Karlovac je imao ložu, tako Sarajevo i Split. Sve su te lože bile pod vlašću t. zv. Velike Lože »Jugoslavija« sa sjedištem u Beogradu, koja je radila po naredbama »Velikoga Orijenta« u Parizu, te najviše »masonske vlasti« za evropski kontinent.

Kako su gospoda masoni višeg stupnja u Beogradu svirali, tako su masonska braća plesala i u Hrvatskoj. Bilo ih je malo, to je istina, ali u doba beogradskih režima njihov je utjecaj na hrvatski javni život bio velik. Oni su se nalazili medju profesorima na sveučilištu i u srednjim učilištima, držali su velike banke, utjecali su na novinstvo, kontrolirali su i usmjeravali dobar dio javnoga života. »Orijent Beograd« davao je naloge »Orijentu Zagrebu«.



Staljin i Churchill plešu po taktu međunarodne židomasonerije

U pismohranama loža nalazi se mnogo gradiva iz kojega se razabire sva njihova pogubna djelatnost u našem narodu. A prema vani obrtali su očima kao neki naivnjaci, koji jedva znaju brojiti do pet! Pričali su svijetu o dobrotvornosti, ljubavi prema bližnjemu, brinuli su se tobože za slike i bolesne, a iza kulisa snovali su strahovitu urotu protiv hrvatskoga naroda i njegove budućnosti.

Iz ovih su naših strana napadali i novi evropski poredak, jer je to tražila masonska i židovska solidarnost. Oni su bili demokrati, liberalci, socijalisti, komunisti, filo-marksisti i čistokrvni marksisti. Osnivali su odbore za »pomoć gladnima u Rusiji« i neka društva »Prijatelja sovjetske Rusije«. Uzbudjivali su se zbog »progona Židova«, kad je nova Evropa odlučila da Židovi odu odakle su i došli...

No ustaška Hrvatska bila je budna, ona je pazila na tu opasnu rabotu Židova i masona i kad je kucnuo odlučan čas, udarila ih je po prstima...

U bivšoj t. zv. jugoslavenskoj demokraciji vladale su jugoslavenske lože i sinagoge. Na temelju odkrivenih podataka može se danas ustvrditi, da se i srbjanska tiranija — kao podružnica »Velikih Orijenata« i medjunarodnoga židovstva — izdašno i često služila utjecajem loža i sinagoga za svoje mračne protuhrvatske ciljeve. Stoga je hrvatski nacionalistički pokret od prvog svog početka vodio borbu protiv svih medjunarodnih klika, a osobito protiv masonerije, židovstva i s njima povezanog marksizma. Beograd je gušio ustaško novinstvo, ali se uvijek našlo mogućnosti, da se narodu objavi pravo i čisto hrvatsko mišljenje, koje odgovara hrvatskim predajama.

Ustašto i masonerija, ustašto i židovstvo, ne mogu ići nigdje u korak, pa to nije bilo moguće ni u našoj domovini. I čim je uskrsnula Nezavisna Država Hrvatska, lože su na području naše domovine bile kao vjetrom otpuhnute. Masoni su se razbježali, lože su zapečaćene, a Židovi su došli pod pravedno zakonodavstvo.

Opuštejše tako lože i sinagoge.

Pod udarcem hrvatskoga ustaštva i savezničkih armija likvidirana je i masonska Jugoslavija 1941. za cijelih 8 dana. Tu tamnicu, u kojoj se je preko 20 godina zlopatio hrvatski narod, zamislili su i osnovali Židovi i masoni, te je na upravu predali veliko-srpskim krugovima. U toj je tamnici trebalo potpuno uništiti i hrvatsku nacionalnu svijest i živo hrvatsko državno

pravo. Veliki meštar velike francuske lože, po zlu glasu znameniti Cremieux još je 1861. rekao: »Narodnosti moraju iščeznuti! Religije nestati! Samo Izrael ne će prestati, jer je od Boga izabran ovaj mali narod.«

Da bi taj narod mogao bezdušno pljačkati sve druge narode, moralo bi nestati sviju narodnosti, slavnih predaja i žive vjere u Boga. Zbog toga su i sinagoge i lože u društvu s marksističkim materialistima sijale otrov svuda po svijetu, pa i u našoj domovini. Ali, eto, došao je čas obraćuna. Masonska i židovska kuga odstranjene su danas iz cijele Evrope.

U sponama Talmuda

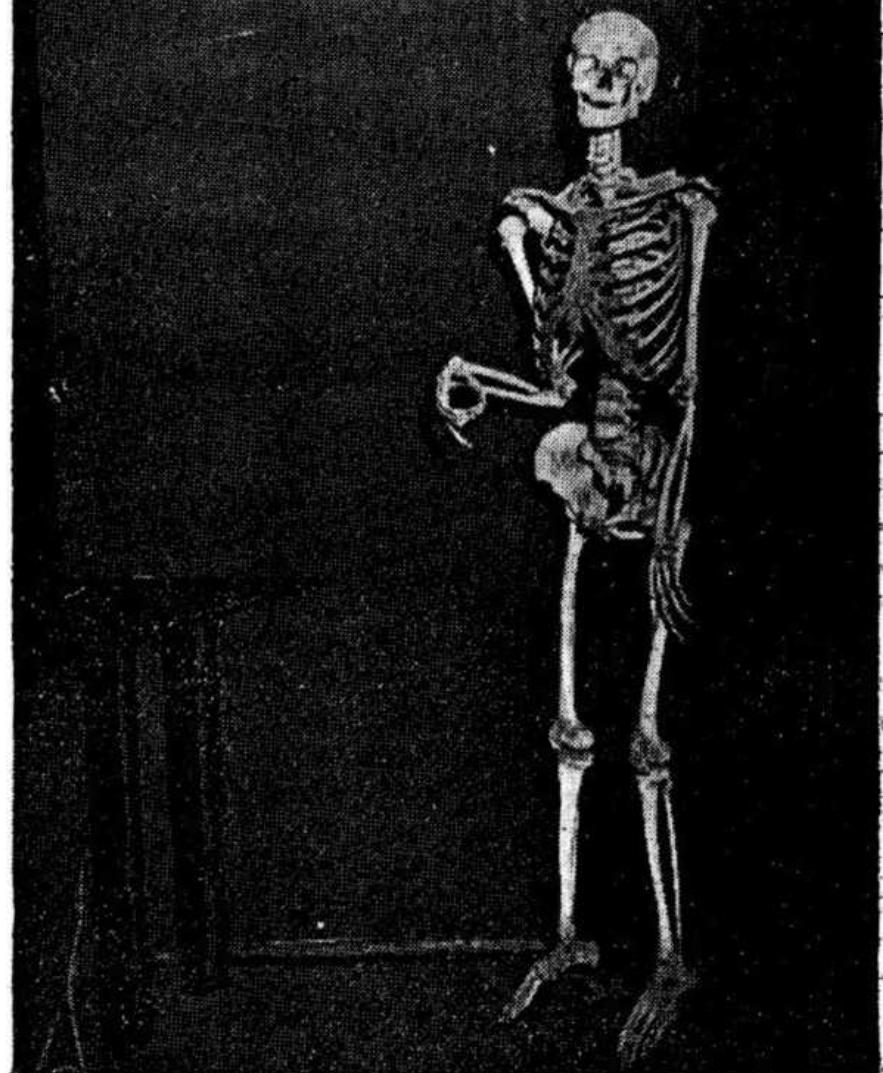
Vidjeli smo, da je jedan od najvećih i najuglednijih slobodnih zidara na svijetu, francuski Židov Cremieux, — koji je nekada bio i ministar u francuskoj vladi, — ustvrdio, da narodnosti moraju nestati.

Sva je tajna slobodnozidarskih loža i Kahala, koji se kupe oko sinagoga, u toj rečenici nekadašnjeg velikog meštra najveće masonske vlasti u Evropi — Velikog Orijenta u Parizu. A sve je to u duhu Talmuda, koji kaže: »Svi su Izraeličani kraljevska djeca«

(Šabat 67 a, 128 a). I tu još stoji: »Tri je stvari Mojsije od Boga molio i dobio: da božansko veličanstvo bude trajno kod Židova, da ne će htjeti boraviti kod nežidovskih naroda i da će mu Bog ukazivati puteve« (Berahot 7a). I ovo je zapisano: »Ne ćete (to jest Židovi), biti nazivani ljudima; ali narodi se svijeta ne će zvati ljudi, nego stoka.«

Ali Talmud ide još dalje. Prema njemu na zemlji ne bi sunce sjalo, niti bi padala kiša, kad ne bi bilo Židova. Židovski ideolog Arbanabel reče: »Izabrani je narod dostojan vječnog života, ostali su narodi slični magarcima.« Prema Talmudu bogatstvo čitavog svijeta pripada Židovima. Židov Pfefferkorn je radi toga napisao: »Kršćanski je posjed prema Talmudu napušteno dobro, poput pijeska u moru; prvi koji ga uzme, pravi je vlasnik.« Talmud još kaže: »Goima (Nežidova) smiješ prevariti i lihvju od njega uzeti; ali ako svom bližnjem (to jest Židovu) nešto prodaš, ili od njega kupiš, brata svoga ne smiješ prevariti.«

AKO TE JE DOVELA RADOZNALOST ILI KORI-
STOLJUBLJE VRATI SE NATRAG! OPOMENI SE
SMRTI! POSVETI ŽIVOT ISTINI! POZNAJ SEBE SAMA.
TO JE POČETAK MUDROSTI! NAJVEĆA NAGRA-
DA ZA NAŠE DJELANJE JESTE MIRNA SAVJEST.



Komora užasa u slobodno-zidarskoj loži

Rabbi Samuel je rekao, piše u Talmudu, da je Goima slobodno varati. Goimu, odnosno kršćaninu, Židov ne smije vratiti izgubljenu stvar. Židovski filozof Maimonides veli: »Koji nežidovu vraća što je izgubio, grieši, jer jača snagu bezbožnika.«

Tom krutom judaizmu, kako ga naučava Talmud, služila je svuda u svijetu i masonska loža kao podružnica sinagoge, odnosno Kahala. Židovske ciljeve poznamo, a kad još znademo, da su samo njima služili slobodni zidari čitavog svijeta, onda nam se koža ježi od pomisli, što bi se s narodima dogodilo, da je kojim slučajem uspjela strašna zamisao »podizanja Salamonova hrama«, koji u stvari znači rušenje prave vjere, narodne predaje, pokolj i pljačku kršćanskih naroda.

Nastojanjem slobodnog zidarstva anglosaskih zemalja i medjunarodnoga židovstva podijeljen je engleskom kralju naslov »King of Judea«, što znači »kralj židovski«. Taj su mu naslov Židovi sigurno podijelili radi toga, što ih svuda na svijetu engleska vlast zaštićuje, a osobito u Palestini, toj »domaji« svjetskoga židovstva. Naravski, engleska vlast pomaže židovsku stvar u Palestini na štetu Arapa, koji pobunama moraju da zaštićuju svoje nacionalne i gospodarske probitke...

Kad je riječ o Palestini, treba znati i ovo: medjunarodna se masonerija poput Židova poziva na židovsku povijest, na kralja Salamona i neke druge Židove. Oni bi doista željeli ponovno izgraditi Salamonov hram, što se protivi Kristovu proročanstvu, koji je rekao, da, »ovdje kamen na kemenu ne će ostati, koji se ne će razvaliti.« To svjedoče apostoli Matej, Marko i Luka. Sam Krist je rekao: »Doći će dani, u koje od svega što vidite ne će ostati ni kamen na kamenu, koji se ne će razvaliti.« Taj bi se hram imao ponovno podići u onom Jeruzalemu, za koji je Isus ustvrdio, da »ubija proroke«.

Taj znameniti hram uništen je 70. godine poslije Krista pod Vespazijanom i Titom. Kada su Židovi raseljeni na razne strane svijeta, ponovna izgradnja njihova hrama postaje idealom ne samo medjunarodnoga židovstva nego, kako smo to vidjeli, i medjunarodne masonerije. Za Židove je u sv. Evangjelu rečeno: »I past će od oštice mača, i odvest će se u ropstvo po svim narodima.«

Kristovim proročanstvom došlo je do razorenja Salomonovog hrama. Nazarenac je rekao, da će ga zauvijek nestati. I sad dolaze Židovi i slobodni zidari da svuda po svijetu propovijedaju

podizanje toga hrama, kojega je zatekla sudbina po proročanskim riječima.

No i taj je »hram« samo prašina u oči propalome svijetu. To je židovski i masonska simbol. A ono, što oni misle pod izgradnjom svoga hrama nije ništa drugo, nego svjetska židomasonska republika, zajednica sviju naroda svijeta koji više ne će vjerovati u jednoga Boga, niti će živjeti urednim obiteljskim životom, niti će što posjedovati, niti smjeti voljeti svoju domovinu. A to je, kako vidimo, najčišći bezbožnički marksizam.

*

Evropa je, pod utjecajem slobodnih zidara i Židova, koji su gotovo u svim zemljama vodili demokratske političke stranke, novčarstvo, veleobrt, a u javnim su zvanjima bili svuda na prvome mjestu, — Evropa je pod tim razornim vodstvom srljala u sigurnu propast. I sva je sreća što je došlo do nacionalističkih revolucija, koje su obračunale s židovstvom, masonerijom i marksizmom.

*

U Poglavnikovoj Hrvatskoj nema loža, a Židovi su odstranjeni iz hrvatske narodne zajednice. Svima je medjunarodnim družbama odzvonjelo, pa tako i židomasonska čedu — rastočnom marksizmu.

Zaslugom Ustaškog pokreta uništeno je leglo najlučih protivnika vjere, obitelji i domovine.

Oslobodjen medjunarodnih veriga, u koje ga je sputala bivša Jugoslavija, slobodan hrvatski narod, u nezavisnoj i samostalnoj domovini, nalazi punu snagu da izgrađuje mladu državu na Ustaškim Načelima, koja sadašnje pokoljenje vezuje s vremenom nacionalne i državne slave i veličine.

Nekoliko Židova-masona i komunista

Geršković dr. Leo, organizator komunističke stranačke promičbe.

Roth Ivan, suradjivao je s Geršković dr. Leom.

Abend Aleksandar, vodio je englezku promičbu te suradjivao s komunistima.

Buhofer, održavao je vezu s partizanima i sakupljao novac za njih.

Steiner Josip i **Weiller**, Židovi iz Vlaške ulice u Zagrebu. Redovito su slušali krugovalne postaje London i Zrinjski, te širili protudržavnu promičbu, govoreći, da će Niemci izgubiti rat, te 1. VIII o. g. tvrdili, da će Turska navestiti rat Njemačkoj i da bi trebalo sve ustaše i Niemce potući, te da bi tako bilo najbrže likvidirano ovo stanje i ponovno uzpostavljenja Jugoslavija.

Godler prof. i **Goldstein**, Židovke, komunistkinje na radu u komunističkoj promičbi i uhoodarstvu. Podržavale su razne veze zajedno sa otcem, gdje Godler, Židovom Štabom, te su pokušavale uhvatiti veze s Hrvatima i s pripadnicima njemačke narodne skupine u svrhu špijunaže.

Erdős Žiga, pokršteni Židov, slušao je protivničke krugovalne postaje i širio protudržavnu promičbu te je do nedavna živio vrlo razkošno.

Heltlinger Ruža, Židovka, na razne, je načine širila protudržavnu promičbu, pripovjedajući, da su odmetnici već u Zagrebu, da ustaše samo pljačkaju, te javno psovala majku ustašama. Kod nje su se često skupljali različiti Židovi na sastanke.

Pollak Josip, Židov, djelatni komunista, koji se nalazio medju odmetnicima, a žena suradjivala s njime.

Helm dr. Oskar, Židov, komunista i slobodni zidar.

Nefmann i Hirschl, Židovi iz Ivanić Grada, podržavali su vezu s komunistima.

Spapp Moric, Židov, bio u komunističkoj organizaciji.

Goldmann Vitomir Dobrinac, **Ing. Hirsch**, **Kraus Viktor**, **Pfeffermann Ljudevit**, prekršteni Židovi, u službi protudržavne promičbe.

Hoffmann Milan i **Anafi Frida**, Židovi, saučesnici ilegalne protudržavne djelatnosti.

Puharević Milan, pokršteni Židov iz Ključa, živi u Srbiji, gdje je organizirao ljude za komunističke djelatnosti.

Hirschl dr. Mladen, Židov, dužnostnik »Crvene pomoći«, putem svoje zubne ordinacije podržavao vezu s komunistima.

Dr. Kraus i dr. Schlesinger, Židovi, u vezi s ostalim komunistima kao liečnici Okružnog ureda kralji su ljekarije i zavoje za odmetnike u šumama, te skupljali priloge za »Crvenu pomoć« i podržavali ilegalne sastanke.

Morella Leo, Židovka, krojačka pomoćnica. Širila je komunističke letke.

Predragović Danica, prekrštena Židovka, bila je posrednica za izmjenu komunističke pošte i za vezu izmedju komunista.

Haas Herta, Židovka, apsolventica Visoke komercijalne škole. Bila je član Saveza komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ), bila je član vodstva »Omladinske sekcije ženskog pokreta«, te član vodstva SKOJ-a i »partijska tehničarka«. Jedno je vrieme bila u središnjem odboru »Narodne pomoći«. Otac njezinog djeteta bio je opasan komunista, te

član »Centralnog Komiteta«, specializirao se za špijunažu i za vezu.

Kraš Albina, Židovka, žena člana CA i Komunističke partije Jugoslavije (KPJ), član radnog odbora KPJ, tiskala promičbene stvari u svojoj tiskari, specializirala se za vezu, sakupljala je novac za »Narodnu pomoć« i dijelila letke kao i drugi ilegalni material. Iz tiskare, gdje je radila, dobavljala je komunistima papir i tiskanice,

Melkus K., prekrštena Židovka, govorila je javno: »Skoro će doći vrieme, kad će svi ustaše visjeti po drveću u Tuškancu«, te je psovala ustašama majku, podupirala odmetnike.

Šašlin Erlich i žena mu **Lenka**, Židovi. U njihovom stanu održavali su se komunistički i židovski sastanci obično u oči kakvih državnih proslava. Prije je radio o bivšem »Hrvatskom Dnevniku«.

Fischer dr. Rikard, kao liečnik pomagao je odmetnike i sastajao se s komunistima.

Kiš, Židov, pod nadimkom »Šamika«, radio je na komunističkoj promičbi.

Weiss, Židov, zvan »Puba«, podržavao je vezu s partizanima, te je poslao jednog komunistu s vojnicima na istočnu frontu, da vrši promičbu među vojnicima, namjeravao je provaliti izlog jedne trgovine oružja, da dodje do »dum-dum« naboja i oružja.

Weismann dr. Adolf, Židov, sada u inozemstvu sa bratom dr. Lujom, suradjivao je u protuhrvatskim djelatnostima.

Dr. Kraus, Židov, liečnik u bolnici kod partizanske vojno operativne zone.

Steiner Josip, Židov, politički komesar u Bielskom partizanski logor kraj Ogulina.

Berman, Židov, graditelj, koji je čak i u najnovije vrieme izigravao sve zakonske propise.

Steiner Koloman, Židov, trgovac u Zagrebu, djelotvorno je pomagao svaku akciju protiv ustaškog pokreta.

Koželj Erna, Židovka, napred spomenuta odpremala je komuniste u šumu, obučene u planinarska odiela, a osobito ih je obskrbljivala s ljekovima i zavoјnim materialom.

Fischer Lajos, Židov, zvan »Hary«, služio je u komunističkoj vezi, te je često objavljivao, da Hrvatska nije sposobna da se održi, te da ova država neće dugo trajati. Napadao je ustaški pokret i s ironijom govorio o Hrvatskoj.

Vinter i Feliks Milan, Židovi veterinari, aktivni komunisti. Dugi su niz godina bili članovi SKOJ-a i KPJ.

Hupert Milan, Židov, član KP, rukovodioc »centralne tehnike«, podržavao je vezu s članovima CK.

Petrićić Berta Vinter, Židovka, član KP (Komunističke Partije) i blagajnica »Narodne pomoći« u Zagrebu.

Hahn Hinko, Židov, član KP i bio je član partijske jedinice u »Lipa Mill«.

Schwarz Vilim, Židov, spremao se u partizane.

Knezić Elza, Židovka, podržavala je vezu s članom KP i članom Narodne pomoći Mućnjak Branko.

Hermann Malvina, Židovka, spremala se u partizane.

Moša Pijade, Židov, član CKKPJ, proživio je najveći dio svoga života u kaznenom zavodu u Mitrovici, gdje je preveo Marksov »Kapital«. Bio je na čelu partizanske borbe.

Papp Pavle, Židov, zvan »Šiljo«, član KPH, osnivač centralne

tehnike, bio je u Rusiji u političkoj školi od 1938. do 1939. godine. Za vrieme bivše Jugoslavije izdržao je dve godine tamnice, a 15 godina bio je osudjen, dok je bio bjegunac.

Städltler Boby, Židov, član KP, bio je španjolski dobrovoljac, radio je po specijalnoj liniji, t. j. uhodario je redarstvene činovnike.

Kario Valerija, Židovka, zvana Šidinica«, član KP i MO »Narodne pomoći«, za vrieme bivše Jugoslavije bila osudjena na 1 i pol godine robije.

Herzog Lidija, član KPH i član MO »Narodne pomoći«. Za vrieme bivše Jugoslavije osudjena je na 1 godinu zatvora.

Herzog Mila, Židovka, član CKKP, a radila je po »specijalnoj liniji« (medju intelektualcima).

Korporic Milka, Židovka, član KP i članica »Narodne pomoći«. Za vrieme bivše Jugoslavije osudjena na 2 godine robije.

Kohn Julio i Hugo, Židovi, članovi »Narodne pomoći« i podupirali su tajnu komunističku stranku.

Steiner Joso, Židov, bio politički komesar u štabu I. bataljona bivše »V. zone«.

Stamberg N., Židov, radio je u Zagrebu sa Varićak Milanom u tiskari C. K. (Centralnog Komiteta), izradjivao izkaznice i propustnice, bio je zapovjednik II. čete I. bataljona bivše »V. operativne zone«.

Kraus dr. N., Židov, upravitelj je partizanske bolnice »V. operativne zone«.

Hoffman N., Židov, tehničar štaba »V. operativne zone«.

Heilingstein Nada, Židovka, član KP i član NP u Zagrebu, održavala je vezu s mjestnom »tehnikom« (izradba letaka i sl.)

Pollak Pepo, Židov, bio tajnik komunističke jedinice IV. rajona K. tzv. »Intelektualne jedinice«, koja je od vlasti odkrivena.

Židovi osnivači loža u Hrvatskoj

Osnivači sisačke lože »**Zur Nächstenliebe**« sve su sami Židovi i to poimence: Liegl, Lowü, Rosenberg, Rankel, Friedrich.

Osnivači i članovi »**Hrvatske Vile**« u Zagrebu bili su Židovi i pokršteni Židovi Šandor Weiss de Polna, Eugen Bothe, Edmund Kolmar, Robert Fischbach, Slavoljub Bulvan, Anton Schlesinger, Adolf Rosenfeld, Ignatz Granitz, Ferdo Lux, Stiely i drugi.

Loža »Libertas«

Erlich Hugo, Židov, bivši profesor visoke tehničke škole.

Marić dr. Artur, prije **Mayer**, Židov, bivši ravnatelj jednog velikog poduzeća u Zagrebu.

Marić dr. Milan, prije **Mayer**, Židov, bivši ravnatelj jednog velikog poduzeća u Zagrebu.

Peroš Dragutin, pokršteni Židov, bivši ravnatelj »Kaštel d. d.«.

Rogić dr. Robert, pokršteni Židov, prije **Rosenberg**, bivši ravnatelj tvornice papira.

Lože »Perun«, »Neptun«, »R. Bošković«

Aleksandar Branko, Židov, industrialac, bivši vlastnik Zagrebačke pivovarne.

Antunović Anton, Židov, prije predsjednik Okružnog suda.

Berger Mirko, Židov, trgovac.

Eisenstädter dr. David, Židov, liečnik, za veze sa vanjskim ložama.

Fuchs dr. Josip, liečnik zubar.

Licht dr. Aleksandar, advokat, vodja cionista.

Marković dr. Edo, prije Pick, bivši ravnatelj Prizada.

*

(Iz popisa članova slobodnozidarskih loža u Zagrebu prema ukazu iz 1934., izpravljenom 1935.).

Bauer Marko, bivši generalni sekretar Udruženja industrijalaca.

Fischer Ignac, arhitekt, Židov, graditelj »Gradske štedionice«.

Hahn dr. Željko, Židov, šef-liečnik SUZOR-a.

Glaser Miroslav, mason, bivši ravnatelj SUZOR-a.

Ing. Ribić (prije **Fischer Gottlieb**), Židov, bivši ravnatelj Državnih željeznica.

(Osim toga postojala je u Zagrebu posebna židovska loža »Zagreb«.)

IZDANJA NAKLADNE KNJIŽARE VELEBIT

		Kuna
* * *	»ANTE STARČEVIĆ«	8.—
* * *	»BOLJŠEVIZAM U EUROPI«	3.—
Bzik Mijo:	»USTAŠKA BORBA«	20.—
Bzik Mijo:	»USTAŠKA POBJEDA«	15.—
Bubanić Franjo:	»SELJAČTVO I USTAŠKI POKRET«	15.—
Crljen Danijel:	»NAČELA HRVATSKOG USTAŠKOG POKRETA« .	14.—
Fedorov Nikolaj:	»BOLJŠEVIZAM I ŽIDOVSTVO«	8.—
Ginzel Herman:	»KROATIEN HEUTE«	30.—
Dr. Guberina Ivo:	»HRVATSKI POVJESNI POZIV I ZNAČENJE ZRINSKO-FRANKOPANSKE UROTE«	3.—
	»POGLAVNIK GOVORI« (Poglavnikovi govorovi od dolaska u domovinu do 12. X. 1941.)	12.—
	»PUTEM HRVATSKOG DRŽAVNOG PRAVA«	15.—
Rubina Franjo:	»KOZARA — GROB PARTIZANA« (sa oko 70 snimaka)	40.—
M. Krešimirović:	»NAŠI JUNACI NA ISTOKU«	15.—
Prof. Dr. Vinko Mandekić:	»PŠENICA«	30.—
Prof. Dr. Vinko Mandekić:	»KUKURUZ«	15.—
* * *	»ŠTO SMO OBEĆALI POGLAVNIKU I DOMOVINI«	140.—
* * *	»TO JE SOVJETSKI RAJ«	3.—
* * *	»UPRAVLJANO GOSPODARSTVO I HRVATSKO SELJAČTVO«	6.—
* * *	»USTAŠKA MISAO« (Poglavnikovi govorovi od 12. X. 1941. do 12. IV. 1942.)	30.—
Hrvatski novinari:	»VIDJELI SMO NJEMAČKU«	30.—

Knjižara dobavlja i knjige drugih nakladnika u koliko se mogu preporučiti kao koristne i odgojne.

Uz unaprired poslan novac knjige se šalju o trošku nakladnika. Sve uplate i naručbe šalju se na naslov:

Nakladna knjižara „VELEBIT“

Trg III. br. 4. Zagreb, ček račun br. 49262

Brzoglas 23-553